

Rafał Fudala

VIII Zjazd Pedagogiczny "Edukacja - inkluzja - różnice" Gdańsk, 19-21 września 2013 r.

Pedagogika Przedszkolna i Wczesnoszkolna nr 1, 101-102

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

KRONIKA ŻYCIA NAUKOWEGO

VIII Zjazd Pedagogiczny „Edukacja — inkluzja — różnice” Gdańsk, 19–21 września 2013 r.

VIII Zjazd Pedagogiczny, zorganizowany w tym roku przez Wydział Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, był prawdopodobnie największą ogólnopolską konferencją naukową w roku akademickim 2012/2013, w której udział wzięli naukowcy zajmujący się szeroko rozumianą edukacją. Imponująca liczba prelegentów (około 500 osób z różnych ośrodków akademickich i naukowych w Polsce) debatowała podczas obrad plenarnych oraz w 106 sekcjach tematycznych. Ogromnym wyzwaniem merytorycznym i organizacyjnym związanym z przygotowaniem konferencji naukowej na tak dużą skalę stał czoła Komitet Programowy, któremu przewodniczył prof. dr hab. Tomasz Szkudlarek, oraz Komitet Organizacyjny, na którego czele stała dr Alicja Komorowska-Zielony.

Podczas trzech dni konferencyjnych obrad wykłady plenarne wygłosiło 13 profesorów, poruszając szerokie spektrum zagadnień współczesnej edukacji, uwikłanej w liczne konteksty: kulturowe, polityczne, humanistyczne czy też zbliżone do teorii konfliktowych i krytycznych. Wykłady inauguracyjne wygłoszone zostały pierwszego dnia obrad w sali Filharmonii Bałtyckiej przez profesorów: Zbigniewa Kwiecińskiego (*Edukacja wobec inkluzji. Dwa typy dyskursów — w stronę pedagogiki pozytywnej*), Bogusława Śliwerskiego (*Pedagogika na zakręcie*), Tomasza Szkudlarka (*Różnice — edukacja — inkluzja*) oraz Petera Mayo (*Europe's Lifelong Learning Policy Discourse: A critical analyses of its underlying tenets*).

Bardzo szeroko sformułowany tytuł konferencji umożliwił spotkanie licznego grona naukowców specjalizujących się w różnorodnych subdyscyplinach nauk o edukacji. Poszczególne sekcje tematyczne skupiały się między innymi wokół takich zagadnień, jak: dziecko, dzieciństwo i edukacja, rodzina i wychowanie, animacja społeczna, praca socjalna, resocjalizacja, edukacja międzykulturowa, matematyka, *lifelong learning*, tanatologia. Poruszane były również problemy związane z edukacją seksualną, a także teoriami gender, wobec których edukacja nie może pozostać obojętna, choć wydawać by się mogło, że problematyka ta jest raczej rzadko omawiana podczas konferencji pedagogicznych. Wszystkie

sekcje prowadzone były przez koordynatorów, którzy sprawnie organizowali plany wystąpień, zarządzali czasem i udzielali głosu biorącym udział w dyskusjach.

Konferencje podobne do omawianej są bardzo potrzebne, co stwierdzam, patrząc z perspektywy początkującego pracownika Uniwersytetu. Można bowiem w stosunkowo krótkim czasie zapoznać się z dorobkiem naukowców zajmujących się różnymi subdyscyplinami nauk o edukacji. Wsłuchując się w ich referaty, zaczerpnąć można inspirację do własnych dociekań i poszukiwań badawczych. Niezbyt liczne — pięcio- lub sześciuosobowe — sekcje sprzyjały prezentacji referatów w kameralnym gronie oraz wymianie poglądów w toku dyskusji, które odbywały się podczas konferencji nie tylko w na sali obrad plenarnych, w sekcjach tematycznych, ale również w kularach. Dodatkowym atutem poszczególnych sekcji było ich zróżnicowanie pod względem stopni naukowych prelegentów, dzięki czemu w merytorycznych rozmowach uczestniczyć mogli zarówno doktorzy habilitowani, jak i rozpoczynający karierę naukową magistry.

Jedynym mankamentem, którego jednak nie sposób uniknąć, organizując konferencję na tak dużą skalę, była równoczesność niektórych wykładów plenarnych i sekcji tematycznych. Niestety, uczestnicy często musieli stawać przed dylematem i dokonywać wyboru pomiędzy kilkoma interesująco zapowiadającymi się wykładami, sympozjami czy sekcjami.

Konferencja przebiegała w przyjaznym klimacie „uczty intelektualnej”, okraszony występami Cappelli Gedanensis oraz Chóru Akademickiego Uniwersytetu Gdańskiego. Całości dopełniła możliwość poznania nowych ludzi, reprezentujących jednostki akademickie z różnych zakątków Polski.

Pedagogika jako nauka interdyscyplinarna ulokowana jest na pograniczu nauk humanistycznych i społecznych. Z tego powodu pedagodzy nie mogą szczelnie zamykać się w swojej dyscyplinie (lub nawet subdyscyplinie), nie interesując się dorobkiem przedstawicieli innych nauk o edukacji. Konferencje podobne do relacjonowanej bez wątpienia służą wymianie doświadczeń oraz rozeznaniu w bieżącej problematyce i zagadnieniach korespondujących z edukacją. VIII Zjazd Pedagogiczny z pewnością zapamiętany zostanie przez jego uczestników jako ważne i merytorycznie owocne doświadczenie.

Rafał Fudala